

V R T E C.

Izbaja
1. dné
vsacega
meseca
na celej
póli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vz.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Lingar-
jevih
ulicah
biš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 3.

V Ljubljani 1. marca 1877.

Leto VII.

Otročje elegije.

1.

Mrtvi kanarček.

Ljubček pristréni sladák! kanarček najlepši, jedinec,
Kteremu bilo zvestó vdano je moje srdé!
Ali je možno in réš, da tí me ostávliš za vselej,
Mene, ki tebe gojíl, zá-te ljubéč sem skrbel?
Vže me ne gledáš sedáj prijaznim in bistrim očesem,
Kí mi radóstno pojóč, vedno pri meni si bil,
Mene poljubljal. — Gorjé! níkdár vže dalje ne bodeš
Zóbal presladkih drobtín néžno iz moje roké!
Žalil me níjsi níkdár, napravljál mi čisto veselje.
Ptiček, zakáj li, zakáj vsekal si rano mi tó? —
V kóvčeg te bel položím, postlán je z blazinico svilno,
Ná-te vijoličin cvet trósim in listje mladó.
Ljubček pristréni sladák! kanarček najlepši, jedinec,
Zadnji pritiskam poljúb zdaj tí na perje zlató! —
Kóvčeg je belí zaprt, solzán ga ponese na vrtec,
Tám kaj izkópljem grobič, rožo na vrh zasadí; —
Vedno zalival zvestó solzámí tí bodem zemljico,
Da tí izraste íž njé kóšat gránič in hladá. —
Tvojih továríšev zbor, ki tam ndomačil se bode,
Tebi naj póje v spomín pesni pristrénih glasóv!
Jaz te obidem vsak dan, níkdár te ne zabim, predragi!
V mislih o tebi zaspím, v sanjah ostanem s tobój!
Dragí kanarček tí moj! zasuta nad tobój je zemlja —
Préjmi ljubezni gorké, préjmi nje sólzno „zdravstvój!“

Lujiza Pezjakova.